

ה. דבר אחר, עזקה חפן את תלבושו ואת כספו, וגוי, אלא לנבי מרדכי ואמר, עמדו ולבוש, פאה ביש קרא דתוהא גברא, אמש אמי

קומי עסיק למתקין ליה, אליכא, ומחרוש ברוך הוא מתקין ליה כליא, אני קומי מתקין לך תלבושים ומסכרים, ומחרוש בריך הוא מתקין לך לבושים מלכות, אנא בעינא מן מלכא למצליב יתך על אליכא, והוא אמר לי למירכט לך על סוקא, עמוד ולבוש, וצברד ליה כל מה דאמון לעיל, ובין דרביב, תחילה מקלט להקדוש ברוך הוא, ותחים לא, א) איזומארה ה' פ' דילני ולא שפחה איבי ל', ח' אלקי שועתי אליך ותפרקני, ה' קאלית משאלו נפשי, קיטני מירדי בור', מלמידו, מה קי אומרים, (שם) עמרו לה' בסידי ותחו לבר קדרשו, כי רבע באפו, חייט ברצונו, בערב יlin בכי ולבדך דעה, אותו רשות, מה קיה אומר, (שם) עמי אמורי בשלוי כל אמות לועלם, ה' ברכותך העמורה

?קורין עז נסורת פניך קומי בבל, אסטר, מה נתנה אומרת, (שם) אליך ה' אקרא ואל ארבי אוחנן, מה בצע קמי ברותי אל שחתה, היורד עפר ביאיד אמתה, בנטת ישראל, מה קלה אומרת, (תחלים ל, יא) שמע ה' ותני, וגוי, הפתק מסקדיו למחול לי, וכו', ורוץ מקדש, מה עיטה אומרת, (שם) למען זמך בדור ולא ידם, ה' אלקי לעולם אונן, פגע של חפן, נשקפה און הסלון לראות אליכא, ובין שראתה מרדכי ורביב, ואביה מרייז לפניו, עביה עשה לאיש, השילכה עצמה לאָרֶץ ומטה.

אשר הגלגה

מידושים (ב, ח), אמר רבא שגלה מעצמו. ופייש רשי: שגלה מעצמו - מدلא כתיב אשר היה מן הגולה אשר הגלגה, וכתיב אשר הגלגה עם הגולה, משמע שלא היה כשר ישראל, שgal על ברchan, והוא גלה מעצמו. ועי' מנות הלוי (ב, ד) ועי' בן יהויעט במגילה שם: נ"ל בס"ד לך זכה שתיה גאות ישראל על ידו, מודה כנגד מודה, הוא מרצוינו הטוב שיתף עצמו בצרות, לפיקד על ידו היתה גאותם מצורתם.

ומרדכי לא יברע (ג, ח). לשון עתיד"ש, לromo כי לעולם בכל דור נמצא בכלל ישראל איש צדיק שהוא לא ירע". זה שכתוב (שם ו) ויבז בעינוי לשלוות יד במרדי לבוד כי הגידו לו כי עם מרדכי, פירוש, כי הבין כי מרדכי יצא מן הכלל למד על הכלל כולו, ואfine אם יmitt את מרדכי, יהיה אחר במקומו בכח כלל היהודי, ולכן רצה לאבד כל עם מרדכי:

במגלה אסתר (ב, ח) איש יהודי היה כר"ש, במדרש (אסתר ו, ג) מוכן לגאולה. דחוזיל (מגילה יג, א) דרשו הגלגה עצמוני, להודיע כי בכל גלות הקב"ה וברוך שמו מכין צדיק אשר הוא אינו בgalות, ונכנס בין הגולים כדי להיות הכנה לגאולה. ולכן כתיב (ג, ב) ומרדי לא ירע, שהיה מוכן שהוא לא ירע, וכן לא יכול המן ימה שמו לשלוות יד בו לבדו, רק בכל היהודים שהיה אז במצב השפל. וכשהתחיל לחשוב על מרדכי בלבד והcin העז, היה זה הכנה למפללה שלו:

